

Brusel 11. července 2025
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	2. července 2025
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	C(2025) 4105 final
Předmět:	NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) .../... ze dne 1.7.2025, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodu identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a metodu určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, jak je uvedeno v čl. 94 odst. 3, čl. 273a odst. 3 a čl. 325a odst. 2

Delegace naleznou v příloze dokument C(2025) 4105 final.

Příloha: C(2025) 4105 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 1.7.2025
C(2025) 4105 final

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../...

ze dne 1.7.2025,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodu identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a metodu určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, jak je uvedeno v čl. 94 odst. 3, čl. 273a odst. 3 a čl. 325a odst. 2

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI AKTU V PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Na základě čl. 94 odst. 10 nařízení (EU) č. 575/2013 („nařízení“) je Komisi svěřena pravomoc přijmout po předložení návrhů norem Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA) a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010 akty v přenesené pravomoci pro upřesnění metody identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a metody určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, jak je uvedeno v čl. 94 odst. 3, čl. 273a odst. 3 a čl. 325a odst. 2 nařízení.

V souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení EBA rozhodne Komise do tří měsíců od obdržení návrhů norem, zda je schválí. Komise rovněž může návrhy norem schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie, s přihlédnutím ke zvláštnímu postupu stanovenému v uvedeném nařízení.

2. KONZULTACE PŘED PŘIJETÍM PRÁVNÍHO AKTU

V souladu s čl. 10 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení (EU) č. 1093/2010 uskutečnil orgán EBA o návrzích technických norem předložených Komisi podle čl. 94 odst. 10 nařízení (EU) č. 575/2013 („nařízení“) veřejnou konzultaci. Dokument ke konzultaci byl zveřejněn na internetových stránkách EBA dne 24. dubna 2024 a konzultace byla ukončena dne 24. července 2024. Kromě toho si EBA vyžádal stanovisko k návrhům od skupiny subjektů působících v bankovníctví zřízené podle článku 37 nařízení (EU) č. 1093/2010. Spolu s návrhy technických norem předložil EBA vysvětlení, jak byl výsledek těchto konzultací zohledněn ve vypracování konečného návrhu technických norem předloženého Komisi.

Současně s návrhy technických norem předložil EBA v souladu s čl. 10 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení (EU) č. 1093/2010 své posouzení dopadů, včetně analýzy nákladů a přínosů souvisejících s návrhy technických norem předloženými Komisi. Tato analýza je k dispozici na adrese <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, strany 24–31 závěrečné zprávy o návrzích technických norem.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA AKTU V PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Konečné návrhy technických norem stanoví metodu identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a metodu určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici.

Navrhovaná obecná metoda identifikace hlavního rizikového faktoru závisí na citlivostech vymezených v rámci standardizovaného přístupu k tržnímu riziku (FRTB-SA) nebo na navýšeních vymezených v rámci standardizovaného přístupu k úvěrovému riziku protistrany (SA-CCR). Pro účely určení směru pozic je metodika sladěna s metodikou stanovenou v technických normách vypracovaných podle čl. 279a odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro relativně jednoduché nástroje, jako jsou dluhopisy s pevnou úrokovou sazbou, dluhopisy s pohyblivou úrokovou sazbou, akcie, forwardy, futures, jednoduché swapy a vanilkové opce, byla rovněž stanovena zjednodušená metoda.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../...

ze dne 1.7.2025,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodu identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a metodu určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, jak je uvedeno v čl. 94 odst. 3, čl. 273a odst. 3 a čl. 325a odst. 2

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012¹, a zejména na čl. 94 odst. 10 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Velikost podniku představuje zástupný ukazatel míry propracovanosti, s níž by instituce měly pracovat při svých kapitálových výpočtech. Aby instituce určily, zda mohou používat zjednodušené metody výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku a úvěrovému riziku protistrany, jsou povinny vypočítat objem rozvahových a podrozvahových obchodů v souladu s čl. 94 odst. 1, čl. 273a odst. 1 a 2 a čl. 325a odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013. Pro správný výpočet velikosti podniku má zásadní význam identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a v návaznosti na to určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici. Vzhledem k významu těchto výpočtů pro malé a nepříliš složité instituce by metoda identifikace hlavního rizikového faktoru pozice a metoda určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, měla být úměrná stupni složitosti instituce.
- (2) Metoda určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, by měla být v souladu s metodou určení, zda je transakce dlouhou, nebo krátkou pozicí, u transakcí uvedených v čl. 277 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, která je stanovena v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931².
- (3) Za účelem získání přesných výsledků by metoda identifikace hlavního rizikového faktoru nederivátové pozice měla být založena na výpočtu rizikově vážených citlivostí delta na rizikové faktory, jak je stanoveno v části třetí hlavě IV kapitole 1a oddílech 2,

¹ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/931 ze dne 1. března 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy, které stanoví způsob identifikace derivátových transakcí s jedním nebo více než jedním významným rizikovým faktorem pro účely čl. 277 odst. 5, vzorec pro výpočet dohledové delty kupních a prodejních opcí přiřazených ke kategorii úrokového rizika a způsob určení toho, zda je transakce dlouhou nebo krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru v dané kategorii rizika pro účely čl. 279a odst. 3 písm. a) a b) ve standardizovaném přístupu k úvěrovému riziku protistrany (Úř. věst. L 204, 10.6.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

3 a 6 nařízení (EU) č. 575/2013. Metoda identifikace hlavního rizikového faktoru pozice by navíc v zájmu zajištění konzistentního přístupu měla být v souladu s metodou identifikace primárního rizikového faktoru a nejvýznamnějšího rizikového faktoru v derivátových transakcích stanovenou v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931.

- (4) Metoda určení, zda transakce představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, by měla být založena na výpočtu rizikově vážené citlivosti delta na hlavní rizikový faktor. Pokud instituce nejsou schopny vypočítat rizikově váženou citlivost delta, měly by tuto citlivost určit posouzením, zda je účelem transakce obchodování nebo zajištění.
- (5) Je nezbytné stanovit zjednodušený přístup pro malé a nepříliš složité instituce, které nemusí být schopny vypočítat rizikově vážené citlivosti delta nebo nemusí být schopny použít metody identifikace primárního rizikového faktoru a nejvýznamnějšího rizikového faktoru v derivátových transakcích stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931. Tento zjednodušený přístup by měl být vhodný pro nástroje, s nimiž malé a nepříliš složité instituce běžně obchodují. Možnost použít zjednodušený přístup by měly mít i větší instituce, pokud obchodují s jednoduchými nástroji, které jsou zahrnuty do oblasti působnosti tohoto zjednodušeného přístupu.
- (6) Zjednodušený přístup by měl vést k výsledkům, které jsou v souladu s přístupem založeným na rizikově vážených citlivostech delta. Nicméně je třeba zavést zjednodušení předpokladů, aby se snížila výpočetní a provozní zátěž institucí, zejména pokud jde o nástroje denominované v jiné měně, než je vykazovací měna instituce. Z tohoto důvodu by mělo být institucím umožněno, aby při určování hlavního rizikového faktoru nezohledňovaly spotový směnný kurz mezi měnou, v níž je nástroj denominován, a vykazovací měnou instituce u akcií, dluhopisů a derivátových transakcí, jejichž podklad by byl obvykle přiřazen ke kategoriím úrokového, úvěrového, akciového nebo komoditního rizika.
- (7) Při určování velikosti podniku by neměly být brány v úvahu hotovostní pozice ve vykazovací měně, neboť při změně rizikových faktorů u nich nedochází ke změně tržní hodnoty.
- (8) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví.
- (9) Evropský orgán pro bankovníctví vedl o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, provedl analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010³,

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Metoda identifikace hlavních rizikových faktorů nederivátové pozice

1. Při identifikaci hlavního rizikového faktoru nederivátové pozice, která je zařazena do obchodního portfolia, instituce nejprve identifikují všechny rizikové faktory této pozice, které jsou hlavními určujícími faktory změny její hodnoty. Učiní tak posouzením alespoň těch rizikových faktorů, jež jsou uvedeny v člancích 325l až 325q nařízení (EU) č. 575/2013. Rizikové faktory, které instituce identifikují, jsou rizikovými faktory pozice.
2. Instituce, které v souladu s odstavcem 1 identifikovaly pouze jeden rizikový faktor nederivátové pozice zařazené do obchodního portfolia, považují tento rizikový faktor za hlavní rizikový faktor dané pozice.
3. Instituce, které v souladu s odstavcem 1 identifikovaly více než jeden rizikový faktor nederivátové pozice zařazené do obchodního portfolia, identifikují hlavní rizikový faktor dané pozice provedením těchto kroků v následujícím pořadí:
 - a) pro každý rizikový faktor identifikovaný v souladu s odstavcem 1 tohoto článku vypočítají instituce citlivosti na riziko delta podle článků 325r a 325t nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) za použití citlivostí vypočítaných v souladu s písmenem a) tohoto odstavce vypočítají instituce vážené citlivosti podle vzorce stanoveného v čl. 325f odst. 6 uvedeného nařízení;
 - c) jako hlavní rizikový faktor identifikuje instituce rizikový faktor, jemuž odpovídá nejvyšší absolutní hodnota vážených citlivostí vypočtených podle písmene b) tohoto odstavce.

Článek 2

Metoda určení, zda nederivátová transakce představuje ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozici

Při určování, zda nederivátová pozice představuje ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozici, jak je uvedeno v čl. 94 odst. 3 a čl. 325a odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, použijí instituce jednu z těchto metod:

- a) vypočítají citlivost na riziko delta pro hlavní rizikový faktor v souladu s článkem 325r nařízení (EU) č. 575/2013 a určí, že je transakce:
 - i) dlouhou pozicí v tomto rizikovém faktoru, pokud je příslušná citlivost na riziko delta kladná, nebo
 - ii) krátkou pozicí v tomto rizikovém faktoru, pokud je příslušná citlivost na riziko delta záporná;
- b) posoudí závislost hodnoty pozice na hlavním rizikovém faktoru s ohledem na obchodní nebo zajišťovací účel transakce ve vztahu k tomuto rizikovému faktoru a na základě tohoto posouzení určí, že je transakce v hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozicí.

Článek 3

Zjednodušená metoda identifikace hlavního rizikového faktoru nederivátové pozice a určení, zda nederivátová transakce představuje ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozici

1. Odchylně od článků 1 a 2 mohou instituce u nederivátových pozic uvedených v odstavcích 2 až 8 tohoto článku identifikovat hlavní rizikový faktor a určit, zda pozice představují v hlavním rizikovém faktoru dlouhé, nebo krátké pozice, pomocí postupů stanovených v uvedených odstavcích.
2. U dluhopisů spočívajících v dluhových nástrojích s pevnou úrokovou sazbou bez opčních prvků použijí instituce tento postup:
 - a) instituce identifikují hlavní rizikový faktor v závislosti na stupni úvěrové kvality a odvětví dluhopisu podle článku 325ah nařízení (EU) č. 575/2013 a zbytkové splatnosti dluhopisu na základě jedné z těchto tabulek:
 - i) tabulky 1 v příloze tohoto nařízení, pokud peněžní toky dluhopisu nejsou funkčně závislé na míře inflace;
 - ii) tabulky 2 v příloze tohoto nařízení, pokud peněžní toky dluhopisu jsou funkčně závislé na míře inflace;
 - b) je-li hlavním rizikovým faktorem identifikovaným podle písmene a) tohoto odstavce bezriziková míra, je tento hlavní rizikový faktor určen v měně, v níž je dluhopis denominován, a s jednou ze splatností stanovených v čl. 325l odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti dluhopisu;
 - c) je-li hlavním rizikovým faktorem identifikovaným podle písmene a) tohoto odstavce míra úvěrového rozpětí emitenta, je tímto hlavním rizikovým faktorem dané úvěrové rozpětí emitenta dluhopisu s jednou ze splatností stanovených v čl. 325m odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti dluhopisu;
 - d) instituce určí, zda pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, takto:
 - i) je-li hlavním rizikovým faktorem identifikovaným podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce bezriziková míra nebo míra úvěrového rozpětí emitenta, je pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě prodeje dluhopisu a krátká v případě jeho nákupu;
 - ii) je-li hlavním rizikovým faktorem identifikovaným podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce míra inflace, je pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu dluhopisu a krátká v případě jeho prodeje.
3. U dluhopisů spočívajících v dluhových nástrojích s pohyblivou úrokovou sazbou bez opčních prvků postupují instituce podle odstavce 2. Pokud je hlavním rizikovým faktorem identifikovaným podle odst. 2 písm. a) bezriziková míra a zbytková splatnost dluhopisu je delší než jeden rok, je hlavním rizikovým faktorem místo toho míra úvěrového rozpětí emitenta stanovená podle odst. 2 písm. c).
4. U akciové pozice je hlavním rizikovým faktorem spotová cena akcie.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu akcie a krátká v případě jejího prodeje.

5. U hotovostní pozice v jiné měně, než je vykazovací měna instituce, je hlavním rizikovým faktorem spotový směnný kurz mezi měnou této hotovostní pozice a vykazovací měnou instituce.
Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, je-li hotovostní pozice položkou aktiv, a krátká, je-li položkou závazků.
6. U pozic ve fyzické komoditě je hlavním rizikovým faktorem spotová cena komodity, která odpovídá druhu komodity pozice.
Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, je-li fyzická komodita položkou aktiv, a krátká, je-li položkou závazků.
7. U pozice v subjektu kolektivního investování je hlavním rizikovým faktorem rizikový faktor odpovídající danému subjektu kolektivního investování v koši „jiné odvětví“ v tabulce 8 v čl. 325ap odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.
Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu akcií nebo podílových jednotek subjektu kolektivního investování a krátká v případě jejich prodeje.
8. U pozice v repo obchodě, kdy instituce nebo její protistrana převádí cenné papíry uvedené v odstavcích 2, 3 a 4, je hlavním rizikovým faktorem odpovídající obecná úroková míra nebo akciová repo sazba.
Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, je-li obchod repem, a krátká, je-li obchod reverzním repem.

Článek 4

Metoda identifikace hlavních rizikových faktorů derivátové pozice

1. Při identifikaci hlavního rizikového faktoru derivátové pozice instituce nejprve identifikují:
 - a) všechny rizikové faktory transakce v souladu s článkem 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931;
 - b) zda má transakce jeden nebo více významných rizikových faktorů v souladu s články 2 a 3 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;
 - c) významné rizikové faktory transakce a nejvýznamnější z těchto rizikových faktorů v souladu s článkem 4 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.
2. Instituce, které v souladu s odstavcem 1 identifikovaly derivátovou transakci s pouze jedním významným rizikovým faktorem, považují tento rizikový faktor za hlavní rizikový faktor.
3. Instituce, které v souladu s odstavcem 1 identifikovaly derivátovou transakci s více významnými rizikovými faktory, které patří pouze do jedné z kategorií rizika uvedených v čl. 277 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, považují za hlavní rizikový faktor nejvýznamnější rizikový faktor v této kategorii rizika.
4. Instituce, které v souladu s odstavcem 1 identifikovaly derivátovou transakci s více významnými rizikovými faktory, které patří do dvou či více kategorií rizika uvedených v čl. 277 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, identifikují hlavní rizikový faktor pomocí jedné z těchto metod:
 - a) pokud instituce identifikovaly významné rizikové faktory v souladu s čl. 4 odst. 2 nebo čl. 4 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931, je

hlavním rizikovým faktorem nejvýznamnější rizikový faktor odpovídající nejvyššímu navýšení pro kategorii rizika z navýšení, která jsou uvedena v člancích 280a až 280f nařízení (EU) č. 575/2013;

- b) pokud instituce identifikovaly významné rizikové faktory v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931, je hlavním rizikovým faktorem nejvýznamnější rizikový faktor odpovídající nejvyšší absolutní hodnotě vážených citlivostí uvedených v čl. 4 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.
5. Instituce, která používá jednu z metod stanovených v článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931 pro výpočet hodnoty expozice určité derivátové transakce, použije stejnou metodu k identifikaci hlavního rizikového faktoru dané transakce.

Článek 5

Metoda určení, zda derivátová transakce představuje ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozici

Při určování, zda derivátová pozice představuje ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozici, jak je uvedeno v čl. 94 odst. 3, čl. 273a odst. 3 a čl. 325a odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, použijí instituce na hlavní rizikový faktor transakce jednu z metod uvedených v článku 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/931.

Článek 6

Zjednodušená metoda identifikace hlavního rizikového faktoru derivátové pozice a určení, zda derivátová transakce představuje ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhou, nebo krátkou pozici

1. Odchylně od článků 4 a 5 mohou instituce u derivátových pozic uvedených v odstavcích 2 až 17 tohoto článku identifikovat hlavní rizikový faktor a určit, zda pozice představují v hlavním rizikovém faktoru dlouhé, nebo krátké pozice, pomocí postupů stanovených v uvedených odstavcích.
2. U futures nebo forwardů na akcie nebo akciové indexy instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotovou cenu akcií, resp. spotovou cenu indexu.
Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu futures nebo forwardů a krátká v případě jejich prodeje.
3. U dohod o budoucích úrokových sazbách (FRA), kdy jedna protistrana obdrží úrok s pohyblivou sazbou a platí úrok s pevnou sazbou, instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor bezrizikovou míru, která odpovídá:
 - a) měně, na niž se v dohodě o budoucích úrokových sazbách odkazuje;
 - b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325l odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti dohody o budoucích úrokových sazbách.Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, pokud instituce platí úrok s pevnou úrokovou sazbou, a krátká, pokud instituce obdrží úrok s pevnou úrokovou sazbou.
4. U futures nebo forwardů na dluhopisy spočívající v dluhových nástrojích s pevnou nebo pohyblivou úrokovou sazbou bez opčních prvků instituce určí, zda se dluhopis na základě futures nebo forwardu kupuje či prodává, a podle toho identifikují hlavní

rizikový faktor a určí, zda pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru představuje dlouhou, nebo krátkou pozici, přičemž na podkladový dluhový nástroj s pevnou nebo pohyblivou úrokovou sazbou použijí metody stanovené v čl. 3 odst. 2, resp. odstavci 3.

5. U futures nebo forwardů na směnu mezi cizí měnou a vykazovací měnou instituce identifikují instituce jako hlavní rizikový faktor spotový směnný kurz mezi cizí měnou a vykazovací měnou instituce.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu cizí měny a krátká v případě jejího prodeje.

6. U futures nebo forwardů na komodity instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotovou cenu komodity, která odpovídá:

- a) druhu komodity uvedenému ve futures nebo forwardové smlouvě;
- b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325p odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti futures nebo forwardů.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu komodit a krátká v případě jejich prodeje.

7. U vanilkových kupních nebo prodejních opcí s jedinou podkladovou akcií nebo akciovým indexem instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotovou cenu akcie, resp. spotovou cenu indexu.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu kupní opce a krátká v případě jejího prodeje. Pozice je dlouhá v případě prodeje prodejní opce a krátká v případě jejího nákupu.

8. U vanilkových kupních nebo prodejních opcí s jediným podkladovým dluhopisem spočívajícím v dluhovém nástroji s pevnou úrokovou sazbou instituce identifikují hlavní rizikový faktor použitím metody stanovené v čl. 3 odst. 2 na podkladový dluhopis.

Je-li hlavním rizikovým faktorem určeným v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. a), b) a c) bezriziková míra nebo míra úvěrového rozpětí emitenta, je pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru krátká v případě nákupu kupní opce a dlouhá v případě prodeje kupní opce a je krátká v případě prodeje prodejní opce a dlouhá v případě nákupu prodejní opce.

Je-li hlavním rizikovým faktorem určeným v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. a), b) a c) míra inflace, je pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu kupní opce a krátká v případě prodeje kupní opce a je dlouhá v případě prodeje prodejní opce a krátká v případě nákupu prodejní opce.

9. U vanilkových swapových opcí instituce identifikují hlavní rizikový faktor použitím metody stanovené v odstavci 15 na podkladový úrokový swap.

Pokud swapová opce dává právo uzavřít úrokový swap, v němž držitel opce obdrží úrok s pohyblivou úrokovou sazbou a zaplatí úrok s pevnou úrokovou sazbou, je pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, pokud instituce swapovou opci koupila, a krátká, pokud instituce swapovou opci prodala.

Pokud swapová opce dává právo uzavřít úrokový swap, v němž držitel opce platí úrok s pohyblivou úrokovou sazbou a obdrží úrok s pevnou úrokovou sazbou, je

pozice ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, pokud instituce swapovou opci prodala, a krátká, pokud instituce swapovou opci koupila.

10. U úrokových capů a floorů instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor bezrizikovou míru, která odpovídá:

- a) měně, na niž se v úrokovém capu nebo flooru odkazuje;
- b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325l odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti úrokového capu nebo flooru.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu úrokového capu a krátká v případě jeho prodeje. Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě prodeje úrokového flooru a krátká v případě jeho nákupu.

11. U vanilkových kupních nebo prodejních opcí s jedinou podkladovou komoditou instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotovou cenu komodity, která odpovídá:

- a) druhu komodity uvedenému v opční smlouvě;
- b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325p odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti opce.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu kupní opce a krátká v případě jejího prodeje. Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě prodeje prodejní opce a krátká v případě jejího nákupu.

12. U vanilkových měnových opcí instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotový směnný kurz mezi cizí měnou a vykazovací měnou instituce.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu cizí měny a krátká v případě jejího prodeje.

13. U swapů úvěrového selhání na jedno jméno instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor míru úvěrového rozpětí emitenta, která odpovídá:

- a) emitentovi, na něhož se ve swapové smlouvě odkazuje;
- b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325m odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti swapu.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu zajištění a krátká v případě jeho prodeje.

14. U swapů úvěrového selhání založených na indexu instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor míru úvěrového rozpětí, která odpovídá:

- a) úvěrovému indexu, na nějž se ve swapové smlouvě odkazuje;
- b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325m odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti swapu.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá v případě nákupu zajištění a krátká v případě jeho prodeje.

15. U úrokových swapů, kdy jedna protistrana obdrží úrok s pohyblivou sazbou a platí úrok s pevnou sazbou, instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor bezrizikovou míru, která odpovídá:

- a) měně, na niž se ve swapové smlouvě odkazuje;

- b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325l odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti swapu.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, pokud instituce platí úrok s pevnou úrokovou sazbou, a krátká, pokud instituce obdrží úrok s pevnou úrokovou sazbou.

16. U akciových swapů, kdy jedna protistrana obdrží výnos z akcie nebo akciového indexu a platí úrok s pevnou nebo pohyblivou úrokovou sazbou, instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotovou cenu akcie, resp. spotovou cenu indexu.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, pokud instituce obdrží výnos z akcie nebo akciového indexu, a krátká, pokud instituce platí výnos z akcie nebo akciového indexu.

17. U komoditních swapů, kdy jedna protistrana obdrží peněžní toky na základě ceny podkladové komodity a platí úrok s pevnou nebo pohyblivou úrokovou sazbou, instituce identifikují jako hlavní rizikový faktor spotovou cenu komodity, která odpovídá:

- a) druhu komodity uvedenému ve swapové smlouvě;
b) jedné ze splatností stanovených v čl. 325p odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, která je vybrána tak, aby co nejvíce odpovídala splatnosti swapu.

Pozice je ve svém hlavním rizikovém faktoru dlouhá, pokud instituce obdrží peněžní toky na základě ceny podkladové komodity, a krátká, pokud instituce platí peněžní toky na základě ceny podkladové komodity.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1.7.2025

*Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN*